

които ставатъ отъ нѣколко врѣме насамъ подъ прѣдседателството на Негово Високо Прѣосвященство за тѣхното добро уреждане явно свидѣтельствува, че Българинътъ е билъ и ще бѣде вѣренъ и твърдъ въ вѣрата си и нищо не е въ състояние да го принуди да отстъпи отъ онова, което е съгласно съ постановленіята на държавата, въ която живѣе, и която служи за неговото благоденствие.

Господа! нека не забравяме, че ако нашѣтъ прадѣди ся бѣха събудили по отъ рано, то нашето народно бытіе, нашѣтъ умственъ и нравственъ напредѣкъ нещѣха да сѣ въ такова положеніе, въ каквото днесъ гѣ намираме; нека винѣтъ мислимъ, че невипната младежъ въ градътъ гѣ има всичкѣтъ си надежды на наст.; нека имаме всѣкога на умѣтъ си, че бжущето поколеніе ще цѣни всичкѣтъ наши постѣпки, всичкѣтъ наши дѣла, ще цѣни всичко високо, що сме извършили за неговото благоденствие. Като ся прѣвасяамъ мысленно къмъ миналото, като си припомнямъ благочестивѣтъ и апостолски подвизи на нашѣтъ прѣвосвятители Кирила и Методія и на всичкѣтъ тѣхни сѣврѣменни народни сѣтрудници, азъ, като че чувамъ тѣхнѣтъ пастирскѣтъ гласъ да ся отзѣвава въ душата ми, и мисля, че и всѣка Българска душа като си припомни епохата, въ която тѣ сѣ прекарвали много труднѣтъ свой животъ, то безъ съмнѣніе ще ся стрѣсне и неговата душа, ще почувства да ся отправятъ къмъ него слѣдующѣтъ тѣхни наставленія: „Чада наши! четете исторіята, и никогажъ нецѣйте изглажда изъ паметѣта си що сме направили за васъ! Ний, като бѣхме отъ знаменитѣ помежду Българитѣ родъ, като имаме случай да ся воспользуваме отъ всичкѣтъ земнѣ удоволствия, които въ тогавашнѣтъ врѣмена изобилстваха въ изнѣжената Византія, ний прѣзрѣхме всичко; слава, честь и достоинства; отрѣ-